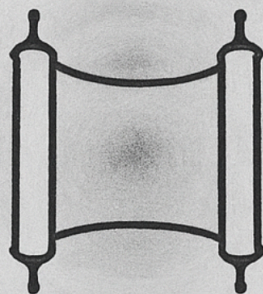

בס"ד

The Rebbe
Sichas Nun Beis
Erev Pesach

Dedicated To:

ר' נחום אהרון & חיה
ליטשקאווסקי

May Hashem bless you over the top

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Rebbe

Nun Beis

Erev Pesach

עֶרֶב פֶּסַח שִׁיחַת יוֹם ו' עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ עֶרֶב פֶּסַח ה'תנש"א - לְאַחֲרֵי תְּפִלַּת מִנְחָה

Erev Pesach Talk of Friday – Erev Shabbos Kodesh – Erev Pesach 5751 (1991)

– After the Minchah Prayer–

(א)

The unique advantage of the festival of Pesach in the calendar setting of this year (in addition to the fixed placement of the holiday of Pesach on the 15th of Nissan) – is that it falls on Shabbos.

הַמַּעֲלָה הַמֵּיחָדָת דְּחַג הַפֶּסַח בְּקַבִּיעוֹת שָׁנָה זוֹ
(בְּהוֹסְפָה עַל קַבִּיעוֹת חַג הַפֶּסַח בְּט"וֹ בְּנִיסָן) – שֶׁחַל
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

And in the very placement of Pesach on Shabbos, an additional unique elevation is added due to the blessing of the “Shabbos HaGadol” which precedes it – as is known, that from the day of Shabbos all days are blessed, all six days of the week until (and including) the following Shabbos.

וּבְהַקְבִיעוֹת דְּפֶסַח בְּיוֹם הַשַּׁבָּת גּוֹפָא נוֹסָף עֲלוּי
מִיחָד מֵצַד הַבְּרָכָה דְּשַׁבַּת הַגְּדוֹל שְׁלֹפְנִי – כִּידוּעַ
שְׁמִיּוֹם הַשַּׁבָּת מִתְּבָרְכִין כְּלָהוּ יוֹמִין [=מִתְּבָרְכִים
, כֹּל הַיָּמִים]

And even the day of Shabbos itself is blessed from the Shabbos that precedes it, and even more so than the rest of the days of the week – because of the commonality that both are Shabbos days.

כֹּל שְׁשֶׁת יְמֵי הַשַּׁבּוּעַ עַד לְיוֹם הַשַּׁבָּת, וְעַד בְּכָל־
שָׁגַם יוֹם הַשַּׁבָּת מִתְּבָרְךָ מִהַשַּׁבָּת שְׁלֹפְנִי, וְעוֹד
יֹתֵר מִבְּשָׂאָר יְמֵי הַשַּׁבּוּעַ, בְּגַלְלֵי הַצַּד הַשְּׂוִיָּה
שֶׁשְׁנֵיהֶם יְמֵי שַׁבָּת.

And if on every Shabbos a blessing is extended to the Shabbos that follows it, then certainly on “Shabbos HaGadol” a great blessing is extended to the Shabbos that follows it – on which Pesach falls.

וְאִם בְּכָל שַׁבָּת נִמְשָׁכַת בְּרָכָה לְשַׁבָּת שְׁלֹאֲחֶרֶי, וְאִם
בְּשַׁבָּת הַגְּדוֹל בְּיִדְאֵי נִמְשָׁכַת בְּרָכָה גְּדוֹלָה לְשַׁבָּת
שְׁלֹאֲחֶרֶי שְׁבוּ חַל חַג הַפֶּסַח

And an additional elevation in the calendar setting of this year – that the holiday of Pesach is in Parshas Shemini.

וְעֲלוּי נוֹסָף בְּקַבִּיעוֹת שָׁנָה זוֹ – שֶׁחַג הַפֶּסַח הוּא
בְּפָרְשַׁת שְׁמִינִי

And it is fitting to explain the content and also the connection and relevance of the advantages in the holiday of Pesach this year (its falling on Shabbos, the special blessing from Shabbos HaGadol, and Parshas Shemini), especially regarding Erev Pesach, which – besides being the eve (of the festival day, and within festival days itself, the first of the regalim [pilgrimage festivals]) of Pesach, it is additionally in this year also Erev Shabbos, and an Erev Shabbos that is blessed from Shabbos HaGadol, and in Parshas Shemini, as will be explained.

וְיֵשׁ לְבָאֵר הַתְּכֵן וְגַם הַקָּשֶׁר וְהַשִּׁיכוֹת דְּהַמַּעֲלוֹת
בְּחַג הַפֶּסַח בְּשָׁנָה זוֹ (קַבִּיעוֹתוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, הַבְּרָכָה
הַמֵּיחָדָת מִשַּׁבָּת הַגְּדוֹל, וּפְרִשַׁת שְׁמִינִי), כּוּלָּל
וּבְמִיחָד בְּנוֹגַע לְעֶרֶב פֶּסַח, שְׁמֵלְבַד הָיוּתוֹ עֶרֶב
(יוֹם־טוֹב, וּבְיָמִים טוֹבִים גּוֹפָא רְאִשׁוֹן לְרִגְלִים)
פֶּסַח, נְתוּסָף בּוֹ שְׁנָה זוֹ שֶׁהוּא גַם עֶרֶב שַׁבָּת, וְעֶרֶב
שַׁבָּת שְׁמֵתְבָרְךָ מִשַּׁבָּת הַגְּדוֹל, וּבְפָרְשַׁת שְׁמִינִי,
כְּדִלְקָמָן

(ב)

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

Pesach that falls on Shabbos:

פסח שחל בַּשַּׁבָּת

Shabbos (the seventh day of the Creation of the world) – is connected to and indicates the perfection of the world, as our Sages of blessed memory said: “What was the world lacking? Rest. Came Shabbos, came rest.”

שַׁבָּת (יום השְׁבִיעִי לְבְרִיאַת הָעוֹלָם) – קָשׁוּר וּמוֹרָה עַל שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: "מָה הָיָה הָעוֹלָם חֹסֵר? מְנוּחָה. בָּאת שַׁבָּת, בָּאת מְנוּחָה."

That is: After the conclusion of the creation of the world in the six days of Creation, the world was lacking rest, and on Shabbos was completed (the lacking in the world – its perfection).

הֵינּוּ, שְׂאֲחָרֵי גָמַר בְּרִיאַת הָעוֹלָם בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי בְּרִיאַתָּהּ, הָיָה הָעוֹלָם חֹסֵר מְנוּחָה, וּבְשַׁבָּת נִשְׁלַם (הַחֲסָרוֹן שֶׁבַּעוֹלָם – שְׁלֵמוֹת) הָעוֹלָם.

And Pesach (in which they were redeemed from Egypt) – is connected to and indicates the level of G-dliness that is above the world.

וּפְסַח (שֶׁבּוּ נִגְאָלוּ מִמִּצְרַיִם) – קָשׁוּר וּמוֹרָה עַל דְּרָגַת הָאֱלֻקוֹת שֶׁלְמַעְלָה מִהָעוֹלָם

Because even the perfection of the world is still in a state of “Mitzrayim” – from the expression of narrowness and limitation.

כִּי, גַם שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָם הֵיא עֲדֵינָן בְּכַחֲשֵׁי "מִצְרַיִם" – מִלְשׁוֹן מִצְרַיִם וּגְבוּל

And the true perfection is through the redemption from the narrowness and limitation of the (perfection of the) world – in a manner of leaping (Pesach – named for the leaping and skipping) beyond the confines of the world.

וְהַשְׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּיתִּים הֵיא בְּהִגָּאֻלָּה מִהַמִּצְרַיִם וּגְבוּל דְּ(שְׁלֵמוֹת הָ)עוֹלָם, בְּאִפְסוֹן שֶׁל דְּלוּג (פְּסַח) – עַל שֵׁם הַדְּלוּג וְהַפְּסִיחָה לְמַעְלָה מִגְּדְרֵי הָעוֹלָם

And in the calendar setting of this year, that the festival of Pesach falls on Shabbos, the two advantages (Pesach and Shabbos) are united together – that the level which is above the world (Pesach) is drawn down and penetrates also into the confines of the world (Shabbos).

וּבְקַבִּיעוּת שָׁנָה זוֹ שֶׁחַג הַפְּסַח חָל בְּשַׁבָּת, מִתְחַבְּרִים ב' הַמַּעְלוֹת (פְּסַח וְשַׁבָּת) גַּם יַחַד – שֶׁהַדְּרָגָה שֶׁלְמַעְלָה מִהָעוֹלָם (פְּסַח) נִמְשָׁכַת וְחוֹדְרַת גַּם בְּגְדְרֵי הָעוֹלָם (שַׁבָּת).

And in another style: Not only that the Jewish people are redeemed and go out from Egypt – meaning that they are elevated to a level that is above the world – but even more than that: they elevate the world itself to a level that is above the confines of the world.

וּבְסַגְנוֹן אַחֵר: לֹא זוֹ בְּלִבְד שִׁישְׁרָאֵל נִגְאָלִים וְיוֹצְאִים מִמִּצְרַיִם, הֵינּוּ, שֶׁמִּתְעַלִּים לְדָרָגָה שֶׁלְמַעְלָה מִהָעוֹלָם, אֲלֵא יִתְרָה מְזָה – שֶׁמִּתְעַלִּים אֶת הָעוֹלָם עֲצָמוֹ לְדָרָגָה שֶׁלְמַעְלָה מִגְּדְרֵי הָעוֹלָם

(ג)

The Shabbos (on which Pesach falls) that is blessed from Shabbos HaGadol:

שַׁבָּת (שֶׁבּוּ חָל פְּסַח) שֶׁמִּתְבָּרַךְ מִשַׁבָּת הַגָּדוֹל

The concept of Shabbos HaGadol (“greatness” regarding Shabbos) is that in addition to the perfection of the world (the idea of Shabbos), greatness which is above the world is drawn into and made within it—

עֲנִינּוּ שֶׁל "שַׁבָּת הַגָּדוֹל" ("גְּדוּלוֹת" בְּעֵינֵי הַשַּׁבָּת) – שְׁנוֹסָף עַל שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָם (עֲנִינּוּ שֶׁל שַׁבָּת), נִמְשָׁכַת וְנִנְעָשִׂית בּוֹ "גְּדוּלוֹת" שֶׁלְמַעְלָה מִהָעוֹלָם

The Rebbe

Nun Beis

Erev Pesach

meaning: the world itself becomes elevated to a level that is above the world.

הַיְיָנוּ, שֶׁהָעוֹלָם עֲצָמוּ מִתְעַלֶּה לְדָרָגָא שְׁלֵמָעְלָה מִהָעוֹלָם,

As is emphasized in the great miracle of “striking Egypt through their firstborn” [Shemos 12:29] (for which reason it is called *Shabbos HaGadol*) [Shulchan Aruch HaRav 430:1].

פְּמִדְגָשׁ בַּיָּסָד "גָּדוֹל" דְּ– "לְמִכּוֹת מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם" (שֶׁעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא "שַׁבַּת הַגָּדוֹל"),

That miracle was not in a way that overrode nature (above nature), but rather in a way that penetrated nature itself to change it and reverse it (into “striking Egypt through their firstborn”).

שֶׁהַנֶּסֶס אֵינוֹ בְּאִפְסוֹן שֶׁל שְׂדוּד הַטֵּבַע (לְמַעַל מִהַטֵּבַע), אֲלָא בְּאִפְסוֹן שֶׁחֹדֵר בְּטֵבַע גּוֹפָא לְשִׁנוֹתוֹ וְלִהְפְּכוֹ ("לְמִכּוֹת מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם").

And one can say that the content of the blessing which is drawn from *Shabbos HaGadol* to the festival of Pesach every year is:

וַיֵּשׁ לֹמֵר, שֶׁתּוֹכֵן הַבְּרָכָה שֶׁנִּמְשַׁקֶּת מִשַּׁבַּת הַגָּדוֹל לְחַג הַפֶּסַח בְּכָל שָׁנָה, הוּא:

That even the level above the world (Pesach) should be drawn and revealed within the bounds of the world, in the manner and likeness of the “great miracle” of *Shabbos HaGadol*.

שֶׁגַם הַדָּרָגָא שְׁלֵמָעְלָה מִהָעוֹלָם (פֶּסַח), תּוֹמְשֵׁךְ וְתִתְגַּלֶּה בְּגִדְרֵי הָעוֹלָם, עַל דְּרַף וּבְדִגְמַת הַ"נֶּס גָּדוֹל" דְּשַׁבַּת הַגָּדוֹל.

And this idea is emphasized even more in Pesach that falls on Shabbos – that the blessing which the holiday of Pesach receives from *Shabbos HaGadol* is clearly apparent in the setting of the festival falling on the day of Shabbos—

וְעַנְיָנוּ זֶה הוּא בְּהַדְגָּשָׁה יְתֵרָה בְּפֶסַח שֶׁחַל בְּשַׁבַּת – שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁמִּקְבֵּל חַג הַפֶּסַח מִשַּׁבַּת הַגָּדוֹל נִכְרַת בְּגִלּוּי בְּהַקְבִּיעוּת דְּחַג הַפֶּסַח בְּיוֹם הַשַּׁבַּת

in which the connection is emphasized between the level above the world and the world.

שֶׁבּוּ מְדַגָּשׁ הַחֲבוּר דִּהְדָּרָגָא שְׁלֵמָעְלָה מִהָעוֹלָם עִם הָעוֹלָם.

(ד)

Parshas Shemini:

פְּרִשַׁת שְׁמִינִי

Shemini – indicates a level that is above the world, for the existence of the world (even the perfection of the world) is associated with the number seven – the seven days of Creation, which are the seven days of cycle.

שְׁמִינִי – מוֹרָה עַל דְּרָגָא שְׁלֵמָעְלָה מִהָעוֹלָם, כִּי, מִצִּיאוֹת הָעוֹלָם (גַּם הַשְּׁלֵמוֹת דִּהָעוֹלָם) קוֹשְׁרָה עִם מִסְפַּר שֶׁבַע – שַׁבְּעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית שֶׁהֵם שַׁבְּעַת יְמֵי הַהִקָּרָה.

And the number eight is connected with a level beyond the world, and it alludes to matters of Geulah – redemption from the measurement and limitation of the boundaries of the world.

וּמִסְפַּר שְׁמֹנֶה קָשׁוּר עִם דְּרָגָא שְׁלֵמָעְלָה מִהָעוֹלָם, וְרוֹמֵז עַל עֲנִינֵי הַגְּאֻלָּה – גְּאֻלָּה מִהַמְדִּידָה וְהַגְּבֻלָּה דְּגִדְרֵי הָעוֹלָם.

[And it is worth noting, that the quality of “Shemini” is also emphasized in the festival of Pesach (in addition to the fact that in both is emphasized the idea of leaping above the world) – that the eighth day of Pesach (in the Diaspora) is especially associated (more than the other days of Pesach) with the future redemption to come through Moshiach Tzidkeinu.

וְלִהְעִיר, שֶׁהַמְעַלָּה דְּ"שְׁמִינִי" מְדַגָּשֶׁת גַּם בְּחַג הַפֶּסַח (נִסְפָּה לְכֹד שֶׁבְּשָׁנֵיהֶם מְדַגָּשׁ הַדְּלוּג לְמַעַל מִהָעוֹלָם – שֶׁ"שְׁמִינִי" שֶׁל פֶּסַח (בְּחוּץ לְאֶרֶץ) שֶׁיְּבָרְכֵנוּ (יִוְתֵר מִשָּׂאָר יְמֵי הַפֶּסַח) לְגְאֻלָּה הַעֲתִידָה לְבוֹא, עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ

The Rebbe

Nun Beis

Erev Pesach

Therefore, the haftarah is from the prophecy of redemption,
 “And a shoot will come forth from the stump of Yishai...”

[Yeshayahu 11:1],

and they eat the Seudas Moshiach (as is known and publicized –
 the custom received from the Baal Shem Tov).

And “Shemini” is also from the expression shemen (“oil”),
 which seeps through everything (as ruled in Shulchan Aruch
 [Yoreh De’ah 134:11]) –

this hints that the elevation of “Shemini,” which is above the
 world, is also in a manner of oil that spreads through
 everything—meaning, that it is drawn and penetrates within the
 bounds of the world.

And an additional elevation in the setting of this year – that we
 read “Vayehi bayom hashmini” (It was on the eighth day) eight
 times,

and then there is added an even greater emphasis on both aspects
 of “Shemini”: the quality of the level of G-dliness above the
 world (since the concept of “Shemini” repeats with elevation
 after elevation eight times),

and the drawing down and revelation into the limits of the world
 (“oil” that spreads through everything), since the concept of
 “Shemini” itself is in the style of “oil,”

as is known the saying: “Shemini – shemonah – shemenah”
 (“eighth – eight – fat”)—that when we read “Shemini” eight
 times, the year is completely fat.

(ה)

And the explanation of the concept of the connection between
 the level of G-dliness that is above the world and the world (the
 common point and shared theme in the aforementioned details
 regarding this year’s calendar setting) – in the service of man:

It is known that the service of man is divided into two general
 paths: (a) the service of tzaddikim – a structured and orderly
 service (*tamidim kesidran*) according to the order fixed in the
 creation of man, in the manner that “G-d made man upright”
 [Koheles 7:29];

שְׁלַכְנוּ מִפְּטִירֵינוּ בְּבוֹאֵת הַגָּאֹלָה וְיִצְאָה חֹטֵר מִגִּזְעַי יִשְׂרָאֵל וְיִגְוֶה

וְאוֹכְלִים סְעוּדַת מְשִׁיחַ בְּיָדוֹעַ וּמִפְּרִסָּם – הַמְּנַהֵג
 הַמְּקַבֵּל מִהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב

וְ"שְׁמִינִי" הוּא גַם מְלִשׁוֹן שְׁמֵן, שְׁמֵן שֶׁפֶּעַע בְּכָל
 (כְּהַפְסֵק דִּין בְּשִׁלְתָּהּ־עָרוֹף),

שֶׁבְּזֶה מְרַמֵּז שֶׁהַעֲלוֹי ד' "שְׁמִינִי" שְׁלֵמָה מִהַעוֹלָם
 הוּא גַם בְּאִפְּן שֶׁל שְׁמֵן שְׁמֵן שֶׁפֶּעַע בְּכָל, הֵינּוּ –
 שֶׁנִּשְׁמָשֵׁף וְחוֹדֵר בְּגִדְרֵי הָעוֹלָם.

וּמַעֲלָה יִתְרָה בְּקַבִּיעוֹת שָׁנָה זוֹ – שְׁקוֹרֵין "וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי" שְׁמוֹנָה פְּעָמִים

שֶׁאֵז נִתְוַסַּף הַדְּגִשָּׁה יִתְרָה בְּב' הָעֲנִינִים ד' "שְׁמִינִי" –
 הֵן בְּמַעֲלַת דְּרָגַת הָאֱלֻקוֹת שְׁלֵמָה מִהַעוֹלָם (כִּיּוֹן
 שֶׁהָעֲנִינֵן ד' "שְׁמִינִי" חוֹזֵר וְנִכְפָּל בְּעֲלוֹי אַחַר עֲלוֹי
 (שְׁמוֹנָה פְּעָמִים),

וְהֵן בְּהַמְשָׁכָה וְהַגְלוֹי בְּגִדְרֵי הָעוֹלָם ("שְׁמֵן"
 שְׁמֵן שֶׁפֶּעַע בְּכָל), כִּיּוֹן שֶׁהָעֲנִינֵן ד' "שְׁמִינִי" גּוֹפָא הוּא
 ",בְּאִפְּן שֶׁל "שְׁמֵן"

כְּיָדוֹעַ הַפְּתִיגָם "שְׁמִינִי – שְׁמוֹנָה – שְׁמֵנָה" (שְׁכַפְּאֵשׁ
 קוֹרֵין "שְׁמִינִי" שְׁמוֹנָה פְּעָמִים, אֵזִי הַשָּׁנָה כְּלָה הִיא
 ("שְׁמִינִי").

וּבְאוֹר הָעֲנִינֵן דְּחִבּוֹר דְּרָגַת־הָאֱלֻקוֹת שְׁלֵמָה מִהַעוֹלָם
 עִם הָעוֹלָם (הַצַּד הַשָּׁנָה וְהַנְּקֻדָּה הַמְּשַׁתְּפֵת בְּפִרְטֵי
 הָעֲנִינִים הַנְּזַכְּרִים לְעֵיל בְּקַבִּיעוֹת שָׁנָה זוֹ) – בְּעִבּוּדַת
 הָאָדָם:

יָדוֹעַ שֶׁעִבּוּדַת הָאָדָם נִחְלָקַת לְשְׁנֵי אֲפָנִים כְּלָלִיִּים:
 (א) עִבּוּדַת הַצְּדִיקִים – עִבּוּדָה מְסֻדָּרַת (תְּמִידִים
 כְּסֻדָּרָם) כְּפִי שֶׁנִּקְבַּע הַסֻּדָּר בְּבְרִיאַת הָאָדָם בְּאִפְּן
 ";אֲשֶׁר "עָשָׂה הָאֱלֻקִּים אֶת הָאָדָם יֹשֵׁר

The Rebbe

Nun Beis

Erev Pesach

(b) the service of baalei teshuvah – in a manner of addition (*musafim kehilchasam*) and leaping (*ledaleg shurot*) beyond the natural order of creation, through which one reaches a level above the framework of creation, as our Sages of blessed memory said:

(ב) עבודת בעלי תשובה – באפן של הוספה (מוספים פה לכתם) ודלוג (לדלג שורות) על סדר הבריאה, שעל ידי זה באים לדרגא שלמעלה מגדרי הבריאה, כמאמר רבותינו זכונם לברכה:

“In the place where baalei teshuvah stand, complete tzaddikim do not stand” [Berachos 34b]; and even more than this: “they cannot stand there.”

מקום שבעלי תשובה עומדים – צדיקים גמורים אין עומדים שם; ויתרה מזנה: שאין יכולין לעמד בו.

And this difference is also reflected in the times of the year – Shabbos and Pesach:

ומהחלוקים שביניהם בזמני השנה – שבת ופסח

Shabbos (the perfection of the world) is related (primarily) to the service of tzaddikim,

שבת (שלמות העולם) שיה (בעקר) לעבודת הצדיקים,

and Pesach (leaping beyond the world) is related (primarily) to the service of baalei teshuvah,

ופסח (דלוג למעלה מהעולם) שיה (בעקר) לעבודת בעלי תשובה,

in a manner of leaping, as it is written: “The voice of my beloved, behold it comes—leaping upon the mountains, skipping upon the hills” [Shir HaShirim 2:8] – a leaping and skipping above the order of hishtalshelus (the chain-like progression of creation),

בדרך דלוג, כמו שכתוב: “קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים, מקפיץ על הגבעות” – דלוג, וקפיצה למעלה מסדר ההשתלשלות

in the style and likeness of the leaping that occurs in the service of teshuvah.

על-דרך ובדגמת הדלוג שבעבודת התשובה.

And from this it is understood that in the calendar setting of this year, in which Pesach falls on Shabbos, it indicates that the leap (dilug) which is above the world is drawn down and penetrates within the bounds of the world (as mentioned above in Section B).

ומזה מוכן שבקביעות שנה זו שפסח חל בשבת, שמורה שהדלוג שלמעלה מהעולם נמשך וחדר, (בגדרי העולם) פנזר לעיל סעיף ב'

And this is emphasized as well in the other details of this year’s setting – both in relation to Shabbos HaGadol, and in Parshas Shemini (as mentioned above in Sections C–D),

ומדגש גם בשאר הפרטים שבקביעות שנה זו – הן בהשיכות לשבת הגדול, והן בפרשת שמני (פנזר), (לעיל סעיפים ג–ד)

the emphasis is on the union of the service of tzaddikim and the service of baalei teshuvah — together.

מדגש החבור דעבודת הצדיקים ועבודת בעלי תשובה – גם יחד

And the idea in this is – that in addition to the elevation and perfection of the service of tzaddikim, “And your people are all tzaddikim” [Yeshayahu 60:21] – a perfection that is within the framework of creation,

והענין בזה – שנוסף על העלוי והשלמות דעבודת הצדיקים, “ועמד כלם צדיקים” – שלמות שמצד גדרי הבריאה

The Rebbe

Nun Beis

Erev Pesach

there is added in the service also the perfection of the service of teshuvah, which is above the framework of creation –

נתוסף בעבודה גם השלמות דעבודת התשובה,
שלמעלה מגדרי הבריאה

as is emphasized in the true and complete redemption through Moshiach Tzidkeinu, who comes “to bring the tzaddikim to teshuvah” [Zohar III, 153b].

כמדגש בהגאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו – שאמא לאתבא צדיקיא בתיובתא [=בא
להחזיר את הצדיקים בתשובה]

(ו)

And it may be said that this concept is also alluded to in the unique service of Erev Pesach:

ויש לומר, שענין זה מרמז גם בעבודה המיוחדת
דערב פסח:

The special service on Erev Pesach is the offering of the Korban Pesach after midday and after the slaughtering of the Tamid of the afternoon,

העבודה המיוחדת בערב פסח היא הקרבת קרבן פסח,
אחר תצות ואחר שחיטת תמיד של בין הערבים

and similarly in our time, through the recitation of the order of the Korban Pesach after the Minchah prayer, which corresponds to the Tamid of the afternoon,

ומעין זה גם בזמן הזה, על-ידי אמירת סדר קרבן
פסח אחר תפלת מנחה, שכנגד תמיד של בין
הערבים

as it is written, “And we will render for bulls the words of our lips” [Hoshea 14:3], and therefore a person who fears and trembles at the word of G-d must recite it at its proper time so that his recitation be accepted in place of the offering.

כמו שכתוב: "ונשלמה פרים שפתינו", ולכן צריך
האדם הירא וחרד על דבר ה' לקרוא אותו בזמנו
שתעלה קריאתו במקום הקרבתו

And in the order of the Korban Pesach, there is something astonishing: its conclusion and final line is with a matter that appears (seemingly) opposite of the perfection of the Korban Pesach:

ובסדר קרבן פסח יש דבר תמוה – שסיומו וחותמו
בענין שהוא (לקאורה) הפך השלמות דקרבן פסח

“And if the Pesach offering is found to be treifah, it does not count for him until he brings another one”?!

ואם הפסח נמצא טרפה – לא עלה לו עד שמביא
?אחר!

And it can be said that the inner content of the order of the Korban Pesach is hinted in its conclusion and seal (“everything follows the conclusion” [Berachos 12a]) – that if the Pesach is found to be treifah, it does not count until he brings another one” – this is for the positive:

ויש לומר, שהתכוון הפנימי דסדר קרבן פסח מרמז
בסיומו וחותמו ("הכל הולך אחר החתום") – ש"אם
הפסח נמצא טרפה לא עלה לו עד שמביא אחר" –
למעלייתא

The Korban Pesach – the offering is called “Pesach” on account of the leaping and skipping, all of its services are in a manner of leaping and skipping –

קרבן פסח – הקרבן נקרא "פסח" על שם הדלוג
– והפסיקה, כל עבודותיו – דרך דלוג וקפיצה

indicating closeness to the Holy One, blessed is He (korban = “drawing near,” the essence of service) in a manner of leaping and skipping.

מורה על הקרוב לה' יתברך (קרבן מלשון קרוב,
כללות העבודה) באופן של דלוג וקפיצה

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

And the order of the Korban Pesach – that the leaping and skipping is not just a one-time event, but becomes a set pattern in his service –

וסדר קרבן פסח – שהדלוג וקפיצה (אינו עגון – חד-פעמי, אלא) נעשה סדר קבוע בעבודתו

meaning, that his constant service is in a manner of leaping and skipping, from elevation to elevation.

היינו, שהעבודה התמידית היא באופן של דלוג וקפיצה, בעלוי אחר עלוי.

And the conclusion and seal (completion and summary of the whole) of the order of the Korban Pesach:

וסיום וחותם (גמר ושלמות וסוף-הכל) דסדר קרבן פסח:

“If the Pesach is found to be treifah, it does not count until he brings another one” – meaning that even though his service was in a manner of leaping and skipping, he reaches the conclusion that “it did not count” –

ואם הפסח נמצא טרפה – לא עלה לו עד שמביא אחר – היינו, שגם כאשר עבודתו היא באופן של דלוג וקפיצה, מגיע למסקנה ש"לא עלה לו

that in relation to his true standing and condition ("for him") – this is not yet considered an ascent (leap and skip),

היינו, שבחס למעמדו ומצבו האמתי (לו) – אין זה (נחשב לעליה) (דלוג וקפיצה)

relative to the normal order of service, until he brings another – a closeness to G-d through a different kind of leap and skip –

לגבי סדר העבודה על דרך הרגיל, עד שמביא אחר – קרוב לה' בדרך דלוג וקפיצה (קרבן פסח) באופן אחר לגמרי

an “other” in the positive sense, incomparable to his previous service – a leap and skip even compared to the previous leap and skip of the Korban Pesach itself.

אחר למעלייתא", שאינו בערך כלל לגבי עבודתו הקודמת, דלוג וקפיצה גם לגבי הדלוג וקפיצה דקרבן פסח גופא

And according to this, it is understood that in the order of Korban Pesach is emphasized the idea of “bringing the tzaddikim to teshuvah” –

ועל-פי זה מובן שבסדר קרבן פסח מדגש העגון, "ד" לאתבא צדיקא בתשובתא

that even after the completion of regular service (service of tzaddikim), including even after a regular pattern of leaping and skipping, there is still required and brought about a higher perfection through a leap and skip that is completely incomparable.

שגם לאחרי שלמות העבודה על דרך הרגיל (עבודת הצדיקים), כולל גם לאחרי שנעשה בעבודת הצדיקים סדר רגיל דדלוג וקפיצה, נדרשת וממילא נעשית שלמות נעלית יותר על-ידי דלוג וקפיצה שאין ערוך לגמרי

And it may be added, that in the offering of the Pesach on Erev Shabbos (as is the case in this year's setting), there is an even stronger emphasis that the leaping and skipping above the world (Pesach) is drawn and penetrates into the bounds of the world (Erev Shabbos, perfection of the world).

ויש להוסיף, שבהקרבת הפסח בערב שבת (בבביעות שנה זו) מדגש יותר שהדלוג וקפיצה שלמעלה מהעולם (פסח) נמשך וחדר בגדר העולם (ערב שבת, שלמות העולם).

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

(1)

And furthermore – and this is the main point – that the general concept of the holiday of Pesach (which begins with the offering of the Korban Pesach) is not to remain in the world of thought or in the world of speech, above the world of action,

but is drawn and penetrates within the bounds of the physical world of action – in literal action –

through which the true and complete redemption is brought about immediately, through Moshiach Tzidkeinu, at which time the Korban Pesach will be offered in actual practice, literally.

And this concept is emphasized in the conclusion and seal of the recitation of the Korban Pesach order –

that even after the elevation of “And we will render for bulls the words of our lips,” and his reading is accepted in place of offering –

nevertheless, compared to the elevation and perfection of the actual offering of the Korban Pesach, it is like the Pesach that is found to be treifah – “it does not count until he brings another.”

A Korban Pesach that is “another” – completely beyond comparison – the actual offering of the Korban Pesach in deed.

And it may be said that “he brings another” also hints to the service through which we will merit to offer the Pesach in actual deed at the time of the true and complete redemption –

the service of Teshuvah (which brings the Redemption), whose concept is to transform the other (which opposes) into one (holiness),

the transformation of reish to dalet, by adding the yud, which hints to the spark of Jewishness in every single Jew.

And further – and this is primary – that we are not satisfied with the two lines of the dalet (of *echad*) which hint to thought and speech, that is, as Pesach exists in thought and speech above the world of action –

ועוד – והוא העקר – שכללות הענין דחג הפסח (שמתחיל בהקרבת קרבן פסח) אינו נשאר בעולם המחשבה או בעולם הדבור, שלמעלה מעולם המעשה,

אלא נמשך וחוֹדֵר בגדרי עולם העשיה הגשמי – במעשה בפעל

על-ידי זה שתכף ומיד ממש נעשית הגאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו, שאז מקריבים הפסח במעשה בפעל, כפשוטו ממש

וענין זה מדגש בסיום וחותם אמירת סדר קרבן פסח –

שגם לאתרי העלוי ד**"וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפֵתֵינוּ", **שְׁתַּעֲלֶה קְרִיאָתוֹ בְּמָקוֹם הַקֶּרְבָּנוֹ

הרי, לפי-ערוך העלוי והשלמות דהקרבת קרבן פסח במעשה בפעל, הרי זה כמו שהפסח (שעל-ידי אמירת סדר קרבן פסח) נמצא טרפה – לא עלה לו – "עד שמביא אחר

קרבן פסח אחר שאינו בערוך כלל – הקרבת קרבן פסח במעשה בפעל

ויש לומר, ש"מביא אחר" רומז גם על העבודה שעל קדוה באים להקרבת הפסח בפעל ממש בגאולה האמתית והשלמה –

עבודת התשובה (שמביאה את הגאולה), שענינה – (להפוך "אחר" (לעמת זה) ל"אחד" (קדושה

הפרכת רי"ש לך"ת, על-ידי זה שבמקום חבור ב' הקווים (קו העליון עם קו הימין) מוסיפים נקדת הי"ד, שרומזת על נקדת הנהדות שבכל-אחד ואחד מישראל

ועוד – ועקר: שאין מסתפקים בשני הקווים שבאות דל"ת (ד"אחד"), שרומזים למחשבה ודבור, היינו, כפי שהפסח הוא במחשבה ודבור שלמעלה מעולם המעשה,

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

but action is the main thing – the actual offering of the Korban Pesach.

And this concept is effected by the addition of a third line, which is cut from the two lines (by which the dalet becomes a hei) –

which hints to action, which is interrupted from speech and thought – to indicate the distant gap in comparison to speech and thought – a gap for the positive,

for the ultimate intent of thought and speech is for action, which is the main thing –

as hinted in the verse: “I created it, I formed it, even I made it” [Yeshayahu 43:7] – three worlds: Beriah-Yetzirah-Asiyah, which correspond to thought, speech, and action –

and the interruption of “even (I made it)” increases and magnifies a much higher quality, completely incomparable –

as also hinted in the letter hei, which is formed by the addition of the third line – a fifth level: “fifth to Pharaoh, from whom all lights are struck and revealed” [Zohar II, 253b],

which is drawn, revealed, and penetrates this physical world, which was created through the letter hei – the hei of Hashem’s name (Yud-Hei-Vav-Hei),

and even the letter hei as it stands by itself – the fifth level, which is above the four letters of Hashem’s Name.

And its application in a person’s service – that the order of one’s service must be such that there is a pause between thought and speech and the actual deed,

in order to return and reflect again how to carry out the action in full perfection – even greater than the thought and speech that preceded it,

and similarly, in the conduct of the Holy One, blessed is He (so to speak) – that even after thought and speech about the Geulah, He reflects again so that the actual redemption in deed be with the ultimate perfection and increase.

אָלָא – הַמַּעֲשֵׂה הוּא הָעֵקֶר – הַקְּרִבַּת הַפֶּסַח בְּמַעֲשֵׂה בְּפִעֵל.

וְעִנְיָן זֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הוֹסֵפֶת קוּ שְׁלִישִׁי, שְׁנִפְסַק (מִשְׁנֵי הַקּוּיִם) שְׁעַל יְדוֹ נַעֲשֶׂה מְדַל"ת ה"א

שְׂרוּמֵז עַל הַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהוּא בְּהִפְסַק מִהַדְּבֹר וְהַמְחַשְׁבָּה, לְהוֹרוֹת עַל רִיחּוּק הָעֵרֶךְ לְגַבֵּי דְבֹר וּמְחַשְׁבָּה – רִיחּוּק הָעֵרֶךְ וְהִפְסַק לְמַעֲלִיּוֹתָא

שְׁהָרֵי תְּכִלִּית הַמְּכוּוֹן דְּמְחַשְׁבָּה וְדְבֹר – הוּא בְּשִׁבִיל – הַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהוּא הָעֵקֶר

כְּמַרְמֵז בְּפִסּוּק: "בְּרָאֲתִיּוֹ יִצְרָתִיּוֹ אֶף עָשִׂיתִיּוֹ" – ג' עוֹלָמוֹת: בְּרִיאָה־יִצְרִיָּה־עֲשִׂיָּה, שְׁכַנְגָד מְחַשְׁבָּה־דְּבֹר־וּמַעֲשֵׂה

שְׁהַהִפְסַק ד' אֶף (עָשִׂיתִיּוֹ) מוֹסִיף וּמְרַבֵּה בְּבְחִינָה – נַעֲלִית יוֹתֵר שְׁבָאִין עֵרֶךְ

כְּמַרְמֵז גַּם בָּאוֹת ה' (שְׁנַעֲשִׂית עַל־יְדֵי הוֹסֵפֶת קוּ שְׁלִישִׁי), דְּרָגָא חֲמִישִׁית – "חֲמִישִׁית לְפָרְעֹה, דְּאִתְּפָרְעוּ וְאִתְּגַלְיִין מִנָּה כָּל נְהוּרִין" [=נִפְרְעוּ], [וְהִתְגַּלּוּ מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת

שְׁנִמְשַׁכְת וּמִתְגַּלְהָ וְחוֹדְרַת בְּעוֹלָם־הַזֶּה, שְׁנִבְרָא בָּאוֹת ה', ה' דִּי־ה' שְׁבָשֵׁם הוּי

וְעַד לָאוֹת ה' כְּפִי שֶׁהִיא בְּפָנֶי עֲצָמָה – בְּחִינָה חֲמִישִׁית (ה'), שְׁלִמְעָלָה מִד' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּי

וְעִנְיָנוּ בְּעִבּוּדַת הָאָדָם – שְׁסֹדֵר הָעִבּוּדָה הוּא שְׁצָרִיף, לְהִיּוֹת הַפֶּסַק בֵּין הַמְחַשְׁבָּה וְהַדְּבֹר לְמַעֲשֵׂה בְּפִעֵל

כְּדִי לְחַזֵּר וּלְהִתְבּוֹנֵן עוֹד־פַּעַם כִּיצַד לַעֲשׂוֹת אֵת הַמַּעֲשֵׂה בְּפִעֵל בְּתְּכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת, וּבְהוֹסֵפָה לְגַבֵּי הַמְחַשְׁבָּה וְהַדְּבֹר

וְעַל־דִּרְדוּזָה בְּהִנְהַגְתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (כְּבִיכּוֹל) – שְׁגַם לְאַחֲרֵי הַמְחַשְׁבָּה וְהַדְּבֹר עַל־דְּבֹר הַגְּאֻלָּה, חוֹזֵר וּמִתְבּוֹנֵן עוֹד־פַּעַם כְּדִי שֶׁהִגְאֻלָּה בְּמַעֲשֵׂה בְּפִעֵל תִּהְיֶה בְּתְּכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת וּבְהוֹסֵפָה

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

And particularly through increased tzedakah now, in addition to the prior thirty days of tzedakah before Pesach –

“Great is tzedakah, for it brings the Geulah” [Bava Basra 10a], and so immediately comes the true and complete redemption through Moshiach Tzidkeinu,

in actual deed, down here below ten handbreadths, as it is written:

“And you shall be gathered one by one, O children of Israel” [Yeshayahu 27:12], “with our youth and with our elders... with our sons and daughters” [Shemos 10:9],

“and their silver and gold with them” [ibid. 12:35], “and they will come with the clouds of Heaven” [Daniel 7:13],

to our holy land, to Yerushalayim, city of holiness, to the third Beis HaMikdash, “Sanctuary of Hashem, which Your hands have established” [Shemos 15:17],

and there we will eat from the offerings and the Pesachim.

[His holy eminence, the Rebbe Shlita, gave each and every individual a dollar bill to give (or exchange) for tzedakah, and then said:]

(ח)

Let us conclude with a blessing – the blessing of a kosher and joyous Pesach,

which also includes its being “the first of the festivals”, which hints to ascending to the Beis HaMikdash – the Third Beis HaMikdash,

“The Sanctuary of Hashem, established by Your hands.” [Shemos 15:17]

– And from blessing to blessing – to thank all those who expressed their good wishes and blessings (blessing, from the root “to draw down”),

and it is already stated: “Whoever blesses, is blessed” – and in Hashem’s blessing, the addition outweighs the main [Taanis 8b].

ובפרט על-ידי ההוספה בצדקה עתה (נוסף על ההשתדלות בנתינת הצדקה במשך שלושים יום) – (ש'לפני הפסח

גדולה צדקה, שמקרב את הגאולה, שתכף ומיד ממש באה הגאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו,

במעשה בפעל ממש, למטה מעשרה טפחים, כמו שכתוב:

ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל, "בנערינו", "ובזקנינו... בכנינו ובבנותינו",

"וכספם וזהבם אתם", "ובאים עם ענני שמיא",

לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקדש, ולבית "המקדש השלישי", "מקדש ה' כוננו ידיך

ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים

כבוד-קדשות אדמו"ר שליט"א נתן לכל אחד ואחד שיהיה שטר של "דולר", על מנת לתתו (או חלופו) לצדקה. ואחר כך אמר

נסים בברכה – ברפת חג פסח כשר ושמח

פולל גם היותו "ראשון לרגלים", שרומז על העלייה לרגל לבית-המקדש השלישי

"מקדש ה' כוננו ידיך"

ומברכה לברכה – להודות לכל אלו שהביעו – (אחלתייהם וברכותיהם (ברכה מלשון המשכה

יכבד מלטה אמונה – "כל המברך – מתברך", ובברכתו של הקדוש-ברוך-הוא, "שתוספתו מרבה" על העקר

The Rebbe

Nun Beis Erev Pesach

And may it be His will that there be always good tidings, all the days –

ויהי רצון שיהיו בשורות טובות תמיד כל הימים

and it begins with the matter caused by time – the completion of preparations for Pesach,

ומתחיל בענין שהזמן גרם – סיום ההכנות לפסח

including and especially the recitation of the order of Korban Pesach,

"כולל ובמקד אמירת "סדר קרבן פסח

and how much more so regarding the matters of Pesach itself... the recitation of the Haggadah,

ועל-אחת כמה וכמה בעניני הפסח עצמו... אמירת ההגדה

especially the “three things” – Pesach, Matzah, and Maror –

ובפרט "השלושה דברים": פסח, מצה, ומרור

in the Third Beis HaMikdash, which will be built speedily in our days – immediately, literally.

בבית-המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו – תכף ומיד ממש.

And following this – here is the place to mention also the receiving of letters, requests for brachos, pidyonos, etc.,

ובהמשך לזה – כאן המקום לאשר גם – קבלת 'המכתבים, בקשות ברכה, פדיונות וכו'

which were brought, etc., to the tziyun of Kvod Kedushas MoriveChami Admor, Nasi of our generation.

שהביאו אותם כו' על הציון דכבוד קדושת מורי ותמי אדמו"ר, נשיא דורנו

[NOTE Summary:

This *sichah* is a profound exploration of the unique qualities of Pesach when it falls on Shabbos, particularly as it did in the year 5751. The Rebbe draws together multiple layers of meaning from the calendar conjunction of Pesach, Shabbos HaGadol, and Parshas Shemini, revealing a deep theme:

The fusion of transcendence (Pesach) and structure (Shabbos), of Teshuvah and Tzaddik, of speech and deed — culminating in actual redemption.

Key themes include:

- Pesach on Shabbos merges two spiritual energies:
 - Shabbos: completion within the world (menuchah, peace).
 - Pesach: leaping beyond limitations (dilug), transcending the world.
- Parshas Shemini (the 8th) symbolizes going beyond the natural cycle (7), i.e., Geulah (redemption).
- The order of Korban Pesach (which we say today in place of bringing it) ends with a puzzling halachah: *if it's treifah, it doesn't count until another is brought*. This emphasizes that even spiritual leaps must be grounded in real action, culminating in *Maaseh Bepoel* — practical deed.
- The transformation from a “dalet” to a “hei” (adding the vertical stroke) symbolizes bringing action into speech and thought — completing the Divine Name through real-world deed.
- The Rebbe emphasizes that the true and complete Geulah must happen in actual deed, not just in thought or speech, and immediately.

The Rebbe

Nun Beis
Erev Pesach

Practical Takeaway:

1. Don't stop at inspiration — act.

Even the most spiritual elevations (korbanot of the heart, "u'neshalmah parim sefaseinu") are not enough. The goal is **real-world mitzvos**, especially **action-oriented ones** like giving **Tzedakah**, preparing for Pesach, and expressing tangible Emunah in the Geulah.

2. Prepare like it's really happening.

When we say the *Seder Korban Pesach*, the Rebbe urges us to say it **on time**, with the mindset that we are preparing for the **actual Korban Pesach**. It's not symbolic — it's a **preview** of real, imminent redemption.

3. Link Teshuvah with Maaseh.

Even after teshuvah and spiritual elevation, the mission is not finished. We must channel that energy into **doing something**, turning the "achair" (the other) into "echad" (oneness) — i.e., **transform the world by revealing Hashem within it**.

4. Give Tzedakah now.

Tzedakah is the act most tied to bringing Moshiach. The Rebbe even gave dollars explicitly to encourage this. Add an extra coin to charity, especially before Pesach, and **do it with Kavanah** that it's pushing the Geulah into actualization.

Chassidic Story: The Rebbe and the Dollar of Redemption

In connection with this very sichah, on Erev Pesach 5751, the Rebbe distributed a dollar to every Jew with the explicit intent that it be given to Tzedakah.

Later, he said:

"This dollar is to bring the Geulah. Tzedakah hastens the redemption. And not only should it be given — but its giving should bring the person to action."

A chassid who received the dollar that day shared it with his children and told them: "This is not a souvenir. This is a mission."

Years later, during the Gulf War, when fears were high in Israel, one of those children, now grown, gathered people for a public Tzedakah campaign, quoting the Rebbe's words and holding up that very dollar. It inspired dozens to commit to daily mitzvos, believing the Geulah could come at any moment. **END NOTE]**